

Bartłomiej Rodziewicz OCist

***Sługa Boży o. Piotr Semenenko CR
i zmartwychwstańcza szkoła duchowości***
Sprawozdanie z sympozjum

15 marca 2011 r. Polska Prowincja Zmartwychwstańców we współpracy z Katedrą Duchowości Mediów i Relacji Społecznych Wydziału Nauk Społecznych Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie zorganizowała staraniem ks. dr. hab. Wojciecha Misztala prof. UPJPII i ks. mgr. lic. Wojciecha Mleczko CR trzecie sympozjum z serii *Duchowość Klasztorów Polskich: Przekaz i Komunikacja*. Pierwsze sympozjum z tego cyklu, *Módl się i pracuj: Cystersi kształtują siebie i świat*, miało miejsce 5 XII 2009 r. w opactwie Cystersów w Mogile. Drugie spotkanie z serii, *Klasztor Franciszkanów w Krakowie*, odbyło się 4 XII 2010 r. w klasztorze franciszkanów przy ul. Franciszkańskiej 3 w Krakowie.

Konferencja *Sługa Boży Ojciec Piotr Semenenko CR i zmartwychwstańcza szkoła duchowości* miała charakter międzynarodowy. W trakcie sesji zreferowano następujące teksty:

1. ks. Stanisław Urbański (UKSW): *Polska szkoła duchowości zmartwychwstańczej*;
2. ks. Janusz Królikowski (UPJPII): *Piotr Semenenko i zmartwychwstańcy jako autorzy duchowi i ich oddziaływanie*;
3. ks. Wojciech Misztal (UPJPII): *Znaczenie zjednoczenia z Chrystusem według o. Piotra Semenunki*;

4. ks. Janusz Mastalski (UPJPII): *Zasady wychowawcze w świetle twórczości ks. Piotra Semeneni*; ks. Piotra Semeneni;
5. ks. Damian Korcz CR (Centrum Duchowości Zmartwychwstańczej w Rzymie): *Kapłanie, gdzie jesteś? Duchowy wymiar kapłańskiego życia i misji w nauczaniu o. Piotra Semeneni* CR;
6. ks. Marcin Godawa (UPJPII): *Tłumacz woli Bożej. Kierownik duchowy i jego nauczanie w Listach duchownych ks. Piotra Semeneni*;
7. ks. Wojciech Zyzak (UPJPII): *Duchowość zakonna i kapłańska według służki Bożego o. Pawła Smolikowskiego* CR;
8. ks. Wojciech Mleczko CR (Komisja Studiów Zmartwychwstańczych): *Arcybiskup Józef Teodorowicz – przyjaciel zmartwychwstańców i znawca duchowości semenenkowskiej*.

Ks. Stanisław Urbański w swoim referacie zwrócił uwagę na rozwój życia religijnego zarówno w okresie zaborów w Polsce, jak i na emigracji. Autor zaznaczył, że na emigracji we Francji powstała szkoła duchowości zmartwychwstańczej, do której rozkwitu przyczyniły się ważne osobistości środowiska zmartwychwstańczego, takie jak: ks. Piotr Semenenko, ks. Hieronim Kajsiewicz i inni. Ks. prof. Urbański opisywał trudności i starania, jakie musiał pokonać, aby udowodnić istnienie polskiej szkoły duchowości zmartwychwstańczej. Interesująca jest koncepcja ks. Semeneni, który w duchowość zmartwychwstańczą wprowadza metodę trójpodziałowego ujęcia życia duchowego, tzn.: antropologię poznania, współdziałanie z Bogiem i mistyczne zjednoczenie. Tym bardziej zdaje się interesująca powyższa koncepcja, bo – jak zauważył autor – taki podział odpowiada klasycznemu ujęciu życia duchowego, a jednak intuicyjnie wprowadza pewną nowość do skarbcza duchowości chrześcijańskiej. Godnym zauważenia jest fakt, że taki podział jest obecny w całej nauce Kościoła, od teologii stworzenia, przez całą historię zbawienia.

Ks. Janusz Królikowski przedstawił w swoim wystąpieniu między innymi osoby, które pod wpływem ks. Semeneni przejmowały treści z zakresu teologii i duchowości. Ks. Królikowski sygnalizuje, że bardzo ważną rolę odgrywa tu B. Jański. Był on zaangażowany, obok innych dziedzin, również w rozwój życia duchowego. Oddziaływanie ks. Semeneni związane jest także z regułami różnych formacji zakonnych. Uczestniczył on w opraco-

waniu reguł nowych zgromadzeń zakonnych. Do swoich obowiązków zawsze przykładął się rzetelnie. To pomagało w formacji nowych członków poszczególnych zgromadzeń i rozwoju życia duchowego.

Ks. Wojciech Miształ odwołał się do spojrzenia ks. Semenienki na Modlitwę Pańską. Prelegent wykazał w ten sposób, iż komunია z Chrystusem jest postrzegana jako dzieło Boga, który włącza do współdziałania ze sobą ludzi. Zjednoczenie z Bogiem jest więc łaską. Ks. Semenienko zwraca uwagę, że przeszkodą w zjednoczeniu z Bogiem jest grzech. Wskazuje on, że grzeszą nie tylko poganie, ale również ochrzczeni, chrześcijanie, czyli osoby, które poprzez sakrament chrztu dostały zjednoczenia z Chrystusem. Gdyby chrześcijanin tę komunię utracił, to jego położenie staje się trudne, jednak nie beznadziejne. Ks. Semenienko odwołuje się do zaufania Bogu, który może skruszyć serce człowieka i skłonić do wyznania swoich grzechów. Zatem zjednoczenie z Chrystusem jest możliwe także w tym sensie. Można powiedzieć, że po pierwsze działa sam Chrystus, a po drugie człowiek z daru Bożego także ma swój wkład. Angażuje się, jest w stanie opowiedzieć się po stronie Boga.

Ks. Janusz Mastalski przedstawił trudności w wychowaniu młodych, szczególnie w dzisiejszym świecie. Główną przyczyną jest tu odarcie z duchowości. W wystąpieniu został przedstawiony proces wychowania jako trudne przedsięwzięcie. Klasykiem w wychowaniu młodego pokolenia jest ks. Semenienko. Ten słusznie zauważa, że nie można dopatrywać się w młodych tylko zła. Świadczy to tylko o nieznanym tych, którzy zostali powierzeni nam po opiekę. Dlatego trzeba z nich wyłuskiwać i pomóc zauważyć dobro, którego załączki w sobie posiadają. Ma to charakter ewangeliczny. W wychowaniu ważną rolę spełniają trwałe wartości, przede wszystkim wiara Boga. Jak mówił prelegent, szczerza modlitwa to również ważne narzędzie wychowawcze.

Ks. Damian Korcz zaprezentował duchowy wymiar kapłańskiego życia i misji w nauczaniu ks. Semenienki. Kapłan to przede wszystkim pośrednik między Bogiem a człowiekiem oraz człowiekiem a Bogiem. Istotne jest w życiu kapłańskim otwarcie się na Bożą obecność i łaskę. Dlatego między kapłanem i Bogiem musi istnieć żywa więź. W ten sposób kapłan wzrasta w wierze i wypełnia misję głoszenia Dobrej Nowiny. Według ks. Semenienki rozwój kapłana dokonuje się przez skupienie się na Chrystusie, wpatrywanie się w Chrystusa i wsłuchiwanie w Jego słowa. On przecież jest źródłem prawdy. Warunkiem niesienia światła Bożej prawdy jest odcięcie się od

błędnych myśli, sądów oraz opinii. W wystąpieniu była też mowa o trzech stopniach mistycznego posłuszeństwa. Pierwszy to niechęć do czynienia czegokolwiek bez udziału łaski Bożej w porządku naturalnym i nadprzyrodzonym, drugi to niechęć do czynienia czegokolwiek bez Boga. W przypadku trzeciego stopnia mistycznego posłuszeństwa chodzi o wstręt na myśl o istnieniu, chceniu i działaniu bez komunii z Bogiem.

Ks. Marcin Godawa przedstawił ks. Semenenkę jako bardzo cenionego kierownika duchowego. W wystąpieniu zostało przedstawione zaufanie jako konieczny warunek w poddaniu się woli Bożej. W kierownictwie duchowym ks. Semenenci podejmowany jest szereg tematów, nierzadko są to zagadnienia trudne. Wszystko to koncentruje się na zbliżeniu człowieka do Boga. Warto zauważyć, że całe wystąpienie było bogate w figury retoryczne.

Ks. Wojciech Zyzak ukazał duchowość kapłańską i zakonną w ujęciu sługi bożego ks. Pawła Smolikowskiego. Zostało przedstawione powszechne powołanie do służby Bożej oraz do stanu doskonałości w kapłaństwie i w życiu zakonnym. Ks. Smolikowski zaznaczył, że to Bóg wybiera do podążania drogą doskonałości. Bez tego człowiek nie byłby szczęśliwy. Jak zauważył ks. W. Zyzak za ks. Smolikowskim, osoba wybrana do tego szczególnego stanu musi porzucić wszystko. W tym porzuceniu szczególnie pomaga droga życia zakonnego. Istotnym jest zarówno Boże działanie w człowieku, jak i współpraca z Bożą łaską. Aby osiągnąć zjednoczenie z Bogiem, potrzebna jest ciągła modlitwa, a przede wszystkim codzienne rozmyślanie. Stan doskonałości wyraża się w praktykowaniu rad ewangelicznych: posłuszeństwie, czystości i ubóstwie.

Ks. Wojciech Mleczo przedstawił postać ks. arcybiskupa Józefa Teodorowicza jako znawcy duchowości semenenkowskiej. Abp Teodorowicz uważał, że duchowość zmartwychwstańcza jest bardzo cenna. Jest ona powiązana z takimi dyscyplinami naukowymi jak: psychologia, filozofia i teologia. Myśl ks. Semenenci według abpa Teodorowicza to wielka spuścizna wiedzy ascetycznej. Ks. Wojciech Mleczo wskazał, że abpa Teodorowicza można zaliczyć do zmartwychwstańczej szkoły duchowości.